

Jeg har netop i Genhold til Ministerens Optrin, at det nu var umuligt for Regjeringen at forelægge en detailleret Plan, at Sagen endnu ikke var fuldkomment modent overveiet hos Regjeringen, holdt mit Forslag i en saa stor Almindelighed. Det overlades til Regjeringen at bestemme, hvilke Sidebaner der ere fornødne, hvor Hovedbanen skal være fra Slesvigs Grænse til Frederikshavn, og det vil deraf sees, at der ikke er nogen Strid imellem det af mig fremsatte Forslag og det af Regjeringen forelagte. Thi det staaer i Regjeringens Magt at lægge Planen til en nydft Jernbane saaledes, at den baade faaer Aarhus, Randers, Sønder-Onsild, Hobro, Viborg og Skive ind i Banen; dette overlades frit til Regjeringen og altsaa er der ingen Modfætning mellem det, jeg har tilladt mig at foreslaae, og det, Regjeringen har foreslaaet. I den tidligere under 31 Juli 1853 vedtagne Lov er der fastholdt endnu et Punkt, nemlig en Bro over Liimfjorden ved Aalborg. Jeg har i mit Forslag kun sagt: „med en Bro over Liimfjorden, saafremt denne findes udsørlig.“ Der er nemlig optaget Tvivl om, hvorvidt en Bro lader sig føre over Liimfjorden, navnlig ved Aalborg. Ved at udelade Bestemmelsen „ved Aalborg“ har jeg ladet Overgangsstedet staae aabent, for at det kunde tages under Overveelse, om en Bro ikke kunde føres over Fjorden paa et andet Sted, navnlig ved Løgstør. Lægger jeg ikke seil, kan det ansees for sandsynligt, at en Bro kan føres over Liimfjorden ved Løgstør, og det vilde da have sine Fordele at føre den over der. Saaer man ingen Bro over Liimfjorden, vil en væsentlig Fordeel ved en Jernbane langs igjennem Jylland være gaaet tabt; thi skal man benytte Færger mellem Sundby og Aalborg for at omlæsse Sager og bringe dem over, saa vil dette medføre væsentlige Ulemper. Lægger man den derimod over ved Løgstør, saa vil der paa dette Sted opnaaes en Forbindelse med det vestlige Liimfjordsbassin, og det vilde være en Fordeel af ikke ringe Betydning. Paa den anden Side er der ogsaa Ulempe forbunden dermed, idet Banen derved bliver noget længere, og man paa denne ikke kommer til Aalborg, en saa væsentlig Ulempe,

at man vil komme til at bøde derpaa paa anden Maade. Jeg har altsaa, som jeg haaber det vil fremgaae heraf, søgt at lempe mig efter de Udtalelser, som den høitærede Minister fremsførte ved første Behandling.

Den høitærede Minister ansførte endvidere som en Grund, hvorfor han ikke vilde gaae ind paa en almindelig Plan for Jernbaneanlægget, at „Regjeringen er af den Anskuelse, at det er urigtigt af en Regjering, naar den ikke selv kan skride til Udførelsen, da paa en saadan Maade, som her vilde skee, i Eftertiden at binde en følgende Regjering.“ Disse Ord kunne imidlertid anvendes paa enhver Plan til en Bane, stor eller lille; thi der er vist neppe nogen Regjering, der vilde kunne give Garanti for, at den vilde sætte det Lovforslag i Udførelse, som derom blev vedtaget. Hvorlænge det vil behage Hans Majestæt at beholde den nuværende Regjering, er der Ingen, der veed; den høitærede Indenrigsminister har selv oftere antydnet, at han sølte, at hans Functionstid maaskee ikke blev lang. Jeg skjønner derfor ikke rettere, end at de Optringer, her ere brugte, lade sig anvende paa et hvilket som helst Jernbaneanlæg.

Endelig ansførte den høitærede Minister til Fordeel for sin Plan til Jernbanen, at den ikke paa nogen utilbørlig Maade foregreb Fremtiden, saa at en fremtidig Plan for en Jernbane i Jylland derved er holdt aaben. Jeg troer, at den Discussion, der har fundet Sted her i Salen, tilstrækkelig godtgjør, at det ikke forholder sig saaledes, at det vil være umuligt at anlægge en Jernbane paatvers igjennem Jylland, fra Aarhus, det være sig nu over Randers eller et andet Sted, uden at den paa en eller anden Maade vil lede enten til at fremme eller træde hindrende i Veien for en fremtidig Jernbaneplan. Dersom man lægger Banen, som Regjeringen oprindeligt har foreslaaet, fra Aarhus til Randers og dernæst videre over Sønder-Onsild til Hobro, saa maa dette nærmest tiltale dem, der foretrække en Østbane. Men Rigsdagsmanden for Viborg (Bregendahl) har bragt et andet Forslag frem, og der er igjen af tre af Udvalgets